

Formand: Kristian Mølgaard

Solbjergvej 3, 2.

2000 Frederiksberg

20 64 44 23

krm@boelskifteadvokater.dk

Sekretariat: Peter Trudsø

Farvergade 27 D, 1.

1463 København K

28 13 64 95

pt@strafferetsadvokaten.dk

www.lffa.dk

Meddelelser nr. 8

11. september 2019

LFFA mødes med justitsministeren 23. september 2019

LFFA holder kursus 18. og 25. april 2020

Teledata-sagen

Tolkesituationen

Kursus for bistandsadvokater

Ledige beneficier

Forkert gennemførelse af udsendelsesdirektivet

Aktindsigt hos kriminalforsorgen

Seneste nyt fra Højesteret

Meddelelse 6   Salær – Ikke fradrag for tidligere forsvarers salær

Meddelelse 7   Salær – Ikke forhøjet takst om natten på hverdage

Meddelelse 8   Salær - Ikke hjemmel til genoptagelse af rettens afgørelse

Meddelelse 9   Salær – Rejseforbehold

Meddelelse 10   Advarsel om udvisning – Fængsel i 3 år og 3 måneder

Meddelelse 11   Ikke udvisning – EØS-statsborger – 4 års fængsel

LFFA mødes med justitsministeren 23. september 2019

Den 8. juli 2019 skrev LFFA's formand til den nye justitsminister og foreslog et møde. Brevet er indsat i Meddelelser nr. 7.

Uddrag af brevet er her:

"I tilknytning til Deres udnævnelse vil jeg og Landsforeningen af Forsvarsadvokater gerne i dialog med Dem om en række problemstillinger. Det vil være mig en glæde, hvis De har mulighed for at tale med os ved et møde med Dem i justitsministeriet.

De aktuelle problemstillinger, som vi gerne vil drøfte og have mulighed for at give noget praktisk viden omkring er bl.a. følgende:

- Tolkeordningen – der blev efter udbud indført en ny tolkeordning. Det har vist sig at give en række problemer både i retten, men også i forsvarernes mulighed for at forberede sager med fremmedsprogede klienter.
- Adgangsforholdene for forsvarsadvokater til varetægtsfængslede klienter.
- Politikeres udtalelser om verserende straffesager. Landsforeningen af Forsvarsadvokater finder det bekymrende, at der er en tendens til, at politikere er meget hurtige til at gå ind i konkrete straffesager, inden disse er færdigbehandlede ved domstolene. Vi vil gerne drøfte, om og hvordan det er muligt at vende denne udvikling.
- Lovgivning med strafskærpelser uden forudgående undersøgelse af tidligere strafskærpelser. De senere års retspolitik har været præget af en stadig strøm af strafskærpelser. Vi vil opfordre til, at der iværksættes en evaluering af de seneste fem års strafskærpelser og at yderligere tiltag afventer denne evaluering. "

Kristian Mølgaard og næstformand Hanne Rahbæk er nu indbudt til møde med Nick Hækkerup den 23. september 2019 kl 11:30 – 12:00.

LFFA holder kursus 18. og 25. april 2020

LFFA holder lokalkursus henholdsvis lørdag 18.4.20 i København og lørdag 25.4.20 i Horsens.

Begge lørdage er det fra kl. 9:30 - 17:00.

Nærmere information om program og pris følger i Meddelelser senere på året.

Teledata-sagen

Seneste nyt kan ses her:

<http://www.justitsministeriet.dk/nyt-og-presse/pressemeddelelser/2019/nye-tiltag-i-teledata-sagen>

Tolkesituationen

Justitsministeren skal i åbent samråd om Easytranslate den 12. september 2019.

<https://www.ft.dk/udvalg/udvalgene/reu/kalender/44308/samraad.htm>

LFFA har flere gange kontaktet Rigspolitiet om hvilke takster, der gælder for de tolke, som forsvarere selv bestiller. Rigspolitiet har endnu ikke besvaret LFFA's henvendelser herom.

LFFA's bestyrelse drøfter tolkesituationen på det kommende bestyrelsesmøde, der afholdes mandag den 16. september 2019.

Medlemmer af LFFA er velkomne til at sende en mail til LFFA's sekretær, Peter Trudsø, pt@strafferetsadvokaten.dk og give en melding på følgende:

1. Hvordan er kvaliteten af tolkningen i retten for øjeblikket?
2. Fungerer ordningen, hvorefter advokater selv kan bestille tolke til fængselsbesøg og ved møder på kontoret?

Kursus for bistandsadvokater

Fra advokat Jytte Lindgård er modtaget følgende:

"Der har været rejst kritik af bistandsadvokaters arbejde. Derfor ønsker vi i lyset af den nye straffelovsbestemmelse § 243 at øge forståelsen af psykiske reaktioner hos klienter, som har været udsat for psykisk og seksuel vold og stalking og at drøfte retlige spørgsmål, som kan lette bistandsadvokaters indsats i straffesystemet i forbindelse med disse krænkelser.

Kurset afvikles: Niels Hemmingsensgade 10, København K. den 13/11 og 4/12 2019 samt 8/1 2020, kl. 14.30-18.15 under forudsætning af 15 deltagere. Det udløser 12 efteruddannelses-points.

Program og bindende tilmelding: Advokat Jytte Lindgård senest 15. oktober - jl@nhglaw.dk

Deltagergebyr: 3.000 kr. Kurset støttes af OAK Foundation Danmark."

(Landsforeningen af Forsvarsadvokater kan ikke besvare spørgsmål om kurset. Alle spørgsmål skal rettes til Jytte Lindgård.)

Ledige beneficier

Retten i Viborg – Frist 20.9.19

<http://www.domstol.dk/viborg/nyheder/ovrigenyheder/Pages/OpslagafledigebeneficiervedRetteniViborg.aspx>

Forkert gennemførelse af udsendelsesdirektivet

Udlændinge- og Integrationsministeren har den 6. september 2019 skrevet følgende til Folketingets Udlændinge- og Integrationsudvalg:

”Udlændinge- og Integrationsministeriet er blevet opmærksom på, at der – i forbindelse med en ændring af udlændingeloven i 2018 – er sket en utilstrækkelig gennemførelse af direktiv 2008/115/EF om fælles standarder og procedurer i medlemsstaterne for tilbagesendelse af tredjelandstatsborgere med ulovligt op- hold (udsendelsesdirektivet). Direktivet blev oprindeligt gennemført i dansk ret ved lov nr. 248 af 30. marts 2011 om ændring af udlændingeloven.

Den utilstrækkelige gennemførelse blev fastslået af EU-Domstolen i juli 2017 i sagen C-225/16, Ouhrami mod Nederlandene. Dommen fastslog, at et indrejseforbud i visse sager i medfør af udsendelsesdirektivet skulle beregnes fra tidspunktet for udrejsen, og dermed i visse tilfælde fra et tidligere tidspunkt, end hvad der gjorde sig gældende efter dagældende ret. På baggrund af dommen skete der ved lov nr. 318 af 25. april 2018 en ændring af udlændingelovens § 32, stk. 1, således at et indrejseforbud skulle beregnes fra tidspunktet for udrejsen eller udsendelsen.

I forbindelse med ændringen blev der imidlertid ved en fejl ikke taget højde for, at virkningen af et indrejseforbud ifølge udsendelsesdirektivet som fortolket af EU- Domstolen skulle beregnes fra tidspunktet for udrejsen fra medlemsstaternes område og ikke blot fra udrejsen fra den enkelte medlemsstat. Det kan betyde, at et indrejseforbud i visse sager kan være blevet tillagt virkning allerede på tidspunktet for udrejsen af Danmark.

På grund af Danmarks retsforbehold traf man ved gennemførelsen af udsendelsesdirektivet i dansk ret i 2011 beslutning om, at direktivet ikke skulle finde anvendelse på tilfælde, hvor udvisningen og det efterfølgende indrejseforbud er en følge af kriminalitet. Det betyder, at problemstillingen alene vedrører visse administrativt meddelte indrejseforbud.

Justitsministeriet har over for Udlændinge- og Integrationsministeriet oplyst, at Justitsministeriet har iværksat afklaring af, om fejlen i den danske gennemførelse af direktivet har haft betydning i straffesager

mv., som er håndteret af politiet eller anklagemyndigheden, vedrørende tredjelandsstatsborgere, der er meddelt de nævnte administrative indrejseforbud. Det skyldes, at der kan være sket domfældelse mv. i sager, hvor det administrativt meddelte indrejseforbud ifølge udsendelsesdirektivet som fortolket af EU-Domstolen ikke skulle have haft virkning, fordi den pågældende tredjelandsstatsborger ikke har forladt medlemsstaternes område, men alene Danmark, og herefter på ny er rejst ind i Danmark fra en anden medlemsstat. Der har således som en konsekvens af EU-Domstolens fortolkning af udsendelsesdirektivet ikke siden udsendelsesdirektivets gennemførelse i dansk ret i 2011 kunnet pålægges straf i sådanne situationer.

Justitsministeriet har således anmodet Rigsadvokaten og Rigspolitiet om at rette en øjeblikkelig og særlig opmærksomhed på sager om overtrædelse af et administrativt meddelt indrejseforbud til statsborgere fra tredjelande, således at der ved behandlingen af disse sager tages højde for EU-retten. Justitsministeriet har endvidere anmodet myndighederne om hurtigst muligt at undersøge, om problemstillingen giver grundlag for at reagere i relation til tidligere sager om sådanne administrativt fastsatte indrejseforbud.

Rigspolitiet har i den forbindelse oplyst, at indrejseforbud i en række tilfælde allerede i dag først registreres i de relevante systemer ved udrejse eller udsendelse fra medlemsstaternes område. Rigspolitiet har imidlertid også oplyst, at der er tilfælde, hvor administrativt meddelte indrejseforbud registreres i forbindelse med, at udlændingen udrejser eller udsendes til en anden medlemsstat i medfør af Dublin-forordningen eller aftalen mellem Danmark og Tyskland om udbringelse af personer fra Danmark til Tyskland og fra Tyskland til Danmark (grænseløber-overenskomsten). I disse tilfælde vil der være en risiko for, at den pågældende udlænding er genindrejst i Danmark og straffet for overtrædelse af et indrejseforbud, selv om den pågældende ikke har været uden for medlemsstaternes område, og indrejseforbuddet dermed ikke burde have haft virkning.

Jeg kan samtidigt til orientering oplyse, at jeg i den kommende folketingssamling vil fremsætte forslag til ændring af udlændingeloven, der har til hensigt at udbedre fejlen, således at et indrejseforbud i fremtiden først får virkning, fra tidspunktet hvor udlændingen forlader medlemsstaternes område.

Udlændinge- og Integrationsministeriet og Justitsministeriet vil vende tilbage over for udvalget, når afdækningen af fejlen og de afledte konsekvenser er tilendebragt.

Jeg har samtidig orienteret Folketingets Retsudvalg.

Med venlig hilsen

Mattias Tesfaye”

Aktindsigt hos kriminalforsorgen

Den 22. juli 2019 skrev et medlem af LFFA til Kriminalforsorgen:

”Ved besøg i direktoratets fængsler og arresthuse bliver forsvarere bedt om at udfylde en såkaldt computerseddel på hvilken oplysninger om medbragt bærbar computer, kabler, mus, usb-nøgler mv. skal oplyses. Sedlen udfyldes og underskrives på vej ind og ud af fængslerne.

I flere institutioner bliver forsvareres tasker skannet ligesom forsvarerne selv bliver skannet.

Jeg skal med nærværende begære aktindsigt i følgende materiale:

- Hvilke institutioner der anvendes computersedlerne og hvilke der anvender skannere mod forsvarerne.
- Oplysninger om hvor mange computersedler blev der udfyldt i kriminalforsorgens institutioner i 2017 og 2018?
- Oplysninger om hvilken bearbejdning gennemgår computersedlerne efter at advokaten har forladt institutionen?
- Det tilgængeligt statiske materiale baseret på computersedlerne.
- Direktoratets evalueringer af computerseddel-ordningen
- Øvrigt tilgængeligt materiale om computerseddelordningen.
- Oplysninger om antallet af skanning af besøgene forsvarsadvokaten i 2017 og 2018
- Oplysninger om antallet af konstaterede problemer i forbindelse med skanningerne samt oplysninger om antallet og karakteren af episoder der i givet fald førte til yderligere sagsskridt (beslaglæggelser, anmeldelser til eksempelvis politi eller advokatsamfund, irettesættelser og lignende). Såfremt der har været episoder ønsker jeg oplyst hvor mange advokater der i givet fald blev anmeldt eller irettesat. Jeg ønsker oplysninger for 2017 og 2018.
- Hvorvidt det efter direktoratets opfattelse er nødvendigt at bede forsvarerne afføre sig deres sko i forbindelse skanningerne.

Formålet med begge indgreb er, så vidt jeg har forstået, at forhindre indsmugling, hvilket selvsagt er et fornuftigt formål. Det er imidlertid ikke mit indtryk at hverken forsvarerne eller kriminalforsorgens personale finder eksempelvis indgrebene nødvendige eller egnede. Tværtimod.”

Kriminalforsorgen svarede den 9. august 2019:

”Anmodning om aktindsigt

Som oplyst i svar af 25. juli 2019 er der indhentet bidrag til svar fra Kriminalforsorgsområderne på:

- hvor mange computersedler, der blev udfyldt i kriminalforsorgens institutioner i 2017 og 2018
- antallet af konstaterede problemer i forbindelse med scanningerne samt antallet og karakteren af episoder der har ført til yderligere sagsskridt i 2017 og 2018.

Indledningsvis kan oplyses, at ordningen med anvendelse af registreringssedler blev indført den 15. maj 2018, og der er således ingen oplysninger før denne dato.

I forbindelse med gennemgangen er Områdekantorerne blevet opmærksomme på, at enkelte institutioner ikke som beskrevet i standardblanketten har opbevaret sedlerne i 2 år. De har således måtte genskabe tallene ud fra en gennemgang af afviklede besøg.

I perioden fra den 15. maj til den 31. december 2018 er der efter kriminalforsorgsområdernes oplysninger udfyldt 5.127 registreringsedler. Da der både er tale om en manuel gennemgang af sedlerne og rekonstruktion af manglende oplysninger, tages der forbehold for tallet, som kan være forbundet med en vis usikkerhed.

Om eventuelle konkrete sager vedrørende advokaters medbragte effekter, der har givet anledning til en mere formel opfølgning, skal det oplyses, at direktoratet, ikke er bekendt med sager, hvor advokatnævnet er blevet kontaktet. For så vidt angår politianmeldelser af advokater er det fra kriminalforsorgsområderne oplyst, at der i 2017 og 2018 blev indgivet politianmeldelse i en sag, hvor en advokats computer ikke havde været sat på flytilstand under besøget.”

Seneste nyt fra Højesteret

Betingelserne for at tilbageholde en leaset lastbil efter færdselslovens § 120 var opfyldt

Kendelse afsagt 8. august 2019, sag 224/2018

Sagen angik, om politiet var berettiget til at tilbageholde en leaset lastbil til sikkerhed for betaling af et bødekrav, der var rejst mod leasingtageren og føreren. Lastbilen tilhørte leasingselskabet.

Højesteret fandt, at leasingtageren og føreren var i berettiget besiddelse af lastbilen, og at der ikke var sket betaling af bøderne eller stillet sikkerhed herfor. Betingelserne for at tilbageholde lastbilen i færdselslovens § 120 var derfor opfyldt.

Landsretten var nået til det samme resultat.

6 års fængsel for besiddelse af 12 skydevåben med henblik på videreoverdragelse

Dom afsagt den 13. august 2019, sag 41/2019

T var fundet skyldig i på offentligt tilgængeligt sted i sin bil at have været i besiddelse af 12 pistoler, hvoraf to kunne indstilles til fuldautomatisk skudafgivelse. Pistolerne var indpakket i plastik, og der var ingen ammunition.

Det var lagt til grund, at T havde været i besiddelse af våbnene med henblik på videreoverdragelse, og at de var beregnet til anvendelse i det organiserede kriminelle miljø. Under disse omstændigheder fandt Højesteret, at straffen skulle fastsættes til 6 års fængsel.

Landsretten havde fastsat straffen til fængsel i 5 år.

Betingelserne for at idømme opholdsforbud var opfyldt

Dom afsagt den 16. august 2019, sag 36/2019

T blev i landsretten bl.a. dømt for under særligt skærpende omstændigheder at have besiddet en skarpladt pistol i nærheden af klublokaler i Brøndby tilhørende Mexigang, som er en støttegruppe til Bandidos. For Højesteret angik sagen, om T som følge heraf skulle idømmes forbud mod at færdes og opholde sig i nærmere afgrænsede områder.

Højesteret tiltrådte, at betingelserne i straffeloven for at idømme T opholdsforbud var opfyldt, herunder at T's besiddelse af den skarpladte pistol havde relation til hans tilknytning til Bandidos. Højesteret tiltrådte endvidere efter en konkret proportionalitetsvurdering, at opholdsforbuddet i Brøndby Kommune og Rødovre Kommune skulle afgrænses som sket ved landsrettens dom, dog med en mindre præcisering, og at opholdsforbuddet skulle omfatte Bandidos' øvrige klubhuse i Danmark. Højesteret fandt det i den forbindelse ubetænkeligt at tage anklagemyndighedens præciserende påstand om ændring af adresserne på to af disse klubhuse til følge. Endelig fandt Højesteret, at opholdsforbuddet passende var fastsat til 4 år og 6 måneder fra endelig dom.

Højesteret fandt efter en samlet vurdering, at idømmelse af opholdsforbud med den nævnte geografiske og tidsmæssige udstrækning ikke var i strid med Den Europæiske Menneskerettighedskonvention.

Landsretten var nået til samme resultat.

T idømt 6 måneders fængsel for overtrædelse af indrejse- og opholdsforbud i Syrien

Dom afsagt den 27. august 2019, sag 27/2019

T blev i landsretten fundet skyldig i overtrædelse af straffelovens § 114 j ved – uden politiets tilladelse og uden anerkendelsesværdigt formål – i op mod 25 tilfælde at have indrejst og taget ophold i al-Raqqa-distriktet i Raqqa-provinsen i Syrien, hvor han i flere tilfælde deltog i væbnet kamp mod terrororganisationen Islamisk Stat for den kurdiske bevægelse YPG.

Højesteret fastslog, at § 114 j efter ordlyden og forarbejderne også omfatter et tilfælde som det foreliggende, hvor der er kæmpet mod en terrororganisation. Højesteret tiltrådte på den baggrund, at T's handlinger var strafbare efter § 114 j sammenholdt med den dagældende bekendtgørelse om forbud mod indrejse eller ophold i visse konfliktområder.

Højesteret fandt endvidere, at domfældelsen af T ikke var sket i strid med det krav til klarhed i straffehjemlen, som følger af Den Europæiske Menneskerettighedskonvention artikel 7. Domfældelsen kunne desuden ikke anses for at være i strid med artikel 2 (om bevægelses- og opholdsfrihed) i 4. Tillægsprotokol til Menneskerettighedskonventionen.

Endelig fastslog Højesteret, at T ikke skulle frifindes som følge af, at der ikke længere gælder et krav om tilladelse til indrejse eller ophold i det område, han er dømt for at have opholdt sig i. Ophævelsen af den dagældende bekendtgørelse – som følge af en ændret faktisk situation i Syrien, der var indtrådt efter gerningstidspunktet – beroede på ydre, strafskylden uvedkommende forhold. T's handlinger skulle derfor bedømmes efter den straffelovgivning, som var gældende på gerningstidspunktet. Højesteret fandt, at hverken Den Europæiske Menneskerettighedskonvention artikel 7 eller Den Europæiske Unions Charter om grundlæggende rettigheder artikel 49, stk. 1, 3. pkt. – hvis charteret måtte finde anvendelse i den foreliggende sag – kunne anses for at være til hinder for, at T blev straffet for den overtrædelse af straffelovens § 114 j, han var fundet skyldig i.

Højesteret fandt ikke grundlag for at ændre straffen på 6 måneders ubetinget fængsel.

Ikke tilstrækkeligt grundlag for at antage, at fristoverskridelsen ikke kunne tilregnes T, og anken blev derfor ikke admitteret

Kendelse afsagt 30. august 2019, sag 16/2019

T og dennes forsvarer var til stede ved et retsmøde i byretten den 14. juni 2018, hvor en straffesag mod T blev optaget til dom. T blev i den forbindelse gjort bekendt med tidspunktet for domsafsigelsen (den 21. juni 2018) og med reglerne om anke. Ved dom afsagt den 21. juni 2018 uden afholdelse af retsmøde blev T dømt i sagen. Den 3. juli 2018 fremsendte byretten digitalt en udskrift af dommen til T og forsvareren og fremsendte samtidig en ankevejledning til T. Den 6. juli 2018 ankede T byrettens dom til landsretten, som afviste anken som for sent indgivet.

Højesteret udtalte, at T's anke skulle have været iværksat inden 14 dage efter dommens afsigelse, jf. retsplejelovens § 904, stk. 1, dvs. den 5. juli 2018. Idet der under de foreliggende omstændigheder ikke var tilstrækkeligt grundlag for at antage, at fristoverskridelsen ikke kunne tilregnes T, blev anken ikke admitteret.

Landsretten var nået til samme resultat.

Meddelelse 6

Salær – Ikke fradrag for tidligere forsvarers salær

Retsplejelovens § 741, stk. 2

Byretten havde fastsat salæret til 100.865 kr. med tillæg af moms efter at have fratrukket den del af den tidligere forsvarers salær, der vedrørte sagsforberedelse med 18.705 kr., jf. retsplejelovens § 741, stk. 2. Forsvareren kærede med endelig påstand om, at salæret forhøjedes med 18.705 kr. med tillæg af moms. Landsretten bemærkede, at efter det oplyste, informerer byretterne med henvisning til forarbejderne i dag i deres standardmeddelelser om, hvorvidt en beskikkelse er omfattet af § 741, stk. 2. I retsbogen af 18. december 2018 hedder det alene, at retten tilbagekaldte beskikkelsen af advokat B og i stedet beskikkede advokat A for tiltalte. Også selvom advokat A burde være bekendt med, at den tidligere forsvarer var beskikket efter tiltaltes ønske, finder landsretten, at det med disse forarbejder må tillægges afgørende vægt, at advokaten ikke blev informeret om, at beskikkelsen var omfattet af § 741, stk. 2. Kærende får derfor medhold. Advokat A herefter tillagt et yderligere salær på 18.705 kr. med tillæg af moms, der i lighed med det allerede tilkendte salær betales af statskassen.

Kendelse afsagt af Østre Landsret den 9. august 2019, 13. afd., S-1867-19

”Den 9. august 2019 holdt Østre Landsret møde i retsbygningen, Bredgade 42, København.

Som dommere fungerede landsdommerne John Mosegaard, Henrik Bitsch og Christian Wenzel (kst.), førstnævnte som rettens formand.

Der foretoges:

13. afd. kære nr. S-1867-19:

Advokat A

påkærer salærtilkendelse i sagen

T

(cpr.nr. -)

(advokat A, besk.)

Ingen var indkaldt eller mødt.

Der fremlagdes kæreskrift af 25. juni 2019, hvori advokat A har kæret Retten på Frederiksbergs afgørelse af 19. juni 2019 om salærtilkendelse.

Der fremlagdes udskrift af retsbogen fra Retten på Frederiksberg med rettens fremsendelsesbrev af 27. juni 2019 og den kærede afgørelse.

Dommeren har ved sagens fremsendelse henholdt sig til den trufne afgørelse.

De modtagne bilag var til stede.

Efter votering afsagdes

k e n d e l s e:

Byretten har fastsat salæret til 100.865 kr. med tillæg af moms efter at have fratrukket den del af den tidligere forsvarers salær, der vedrører sagsforberedelse med 18.705 kr., jf. retsplejelovens § 741, stk. 2. Forsvareren har kæret med endelig påstand om, at salæret forhøjes med 18.705 kr. med tillæg af moms.

Det anføres i forarbejderne under bemærkningerne til denne bestemmelse (lovforslag 204, 2017/1):

”For at undgå tvist om spørgsmålet senere under sagen eller i forbindelse med salærafregningen, bør det fremgå af beskikkelsen, at den er omfattet af det foreslåede § 741, stk. 2. Angivelsen heraf vil være en afgørelse, der kan kæres efter de almindelige regler, herunder at kære til Højesteret kræver tilladelse fra Procesbevillingsnævnet, jf. retsplejelovens § 1013, stk. 3 (der ikke foreslås ændret). At det i kraft heraf vil være endeligt afgjort i forbindelse med beskikkelsen (eventuelt efter appel), om beskikkelsen er eller ikke er omfattet af det foreslåede § 741, stk. 2, afskærer ikke forsvareren fra til sin tid under en kære af rettens afgørelse om vederlag at fremsætte indsigelser mod den beløbsmæssige opgørelse efter det foreslåede § 741, stk. 2.”

Efter det oplyste informerer byretterne med henvisning til disse forarbejder i dag i deres standardmeddelelser om, hvorvidt en beskikkelse er omfattet af § 741, stk. 2.

I retsbogen af 18. december 2018 hedder det alene, at retten tilbagekaldte beskikkelsen af advokat B og i stedet beskikkede advokat A for tiltalte.

Også selvom advokat A burde være bekendt med, at den tidligere forsvarer var beskikket efter tiltaltes ønske, finder landsretten, at det med disse forarbejder må tillægges afgørende vægt, at advokaten ikke blev informeret om, at beskikkelsen var omfattet af § 741, stk. 2. Kærende får derfor medhold.

Thi bestemmes

Advokat A skal tillægges et yderligere salær på 18.705 kr. med tillæg af moms, der i lighed med det allerede tilkendte salær betales af statskassen.”

Meddelelse 7

Salær – Ikke forhøjet takst om natten på hverdage

Landsretternes vejledende takster for salærer til forsvarere mv., pkt. 5

Ikke grundlag for forhøjelse af salær til bistandsadvokat for tilstedeværelse ved sen afhøring, idet afhøring ikke havde fundet sted på lørdage eller søn- og helligdage, og idet der ikke er fundet praksis for analog anvendelse af bestemmelsen på hverdage. (Afgørelsen har været drøftet på et bestyrelsesmøde i LFFA. LFFA vil kontakte landsretspræsidenterne med opfordring til forhøjelse af salærtaksten for tilstedeværelse ved afhøringer efter kl. 22 på hverdage.)

Kendelse afsagt af Østre Landsret den 11. juli 2019, 2. afd. nr. S-1902-19

”Den 25. juni 2019 kl. 09.00 blev retten sat af ...

Retsmødet var offentligt.

Retten nr. 9B-4255/2019

Politiets nr. 1200-72301-00006-19

Anklagemyndigheden
mod
ukendt gerningsmand

Ingen var mødt.

Der blev fremlagt brev af 13. maj 2019 fra advokat A med anmodning om salær, idet efterforskningen i sagen er standset.

Retten har den 22. maj 2019 anmodet Midt- og Vestsjællands Politi om beskikkelsesansøgning, idet retten ikke tidligere havde beskikket advokat A som bistandsadvokat for F.

Retten beskikkede den 12. juni 2019 advokat A som bistandsadvokat.

Retten fastsatte salær på 5.265,00 kr. med tillæg af moms til den beskikkede bistandsadvokat, advokat A.

Salæret betales af statskassen.

Retten har ved fastsættelsen af salæret ikke fundet grundlag for forhøjelse efter pkt. 5 i landsretternes vejledende takster for salærer til forsvarere mv., idet afhøringerne ikke har fundet sted på lørdage eller søn- og helligdage, og idet der ikke er fundet praksis for analog anvendelse af bestemmelsen på hverdage.

Sagen sluttet.”

”Den 11. juli 2019 holdt Østre Landsret møde i retsbygningen, Bredgade 59, København.

Som dommere fungerede landsdommerne Jan Uffe Rasmussen, Steen Mejer og Kåre Mønsted, førstnævnte som rettens formand.

Der foretoges

2. afd. nr. S-1902-19:

Advokat A påkærer afgørelse vedrørende salær i sagen:

Anklagemyndigheden

mod

ukendt gerningsmand

Ingen var indkaldt eller mødt.

Der fremlagdes udskrift af retsbogen fra Retten i Roskilde (9B-4255/2019) med bilag, rettens fremsendelsesbrev af 1. juli 2019 samt kæreskrift af 28. juni 2019 fra advokat A, der påkærer rettens afgørelse af det salær, retten har tillagt hende som beskikket bistandsadvokat for F.

Efter votering afsagdes

kendelse:

Landsretten er enig i byrettens resultat og begrundelsen herfor.

Landsretten stadfæster derfor byrettens kendelse.

Thi bestemmes:

Byrettens kendelse stadfæstes.”

Salær - Ikke hjemmel til genoptagelse af rettens afgørelse

Retsplejelovens § 222, jf. § 998

Retten i Glostrup havde den 27. juni 2018 truffet afgørelse om sagsomkostninger, herunder om salærer blandt andet til de for de domfældte T1 og T2 beskikkede forsvarere, ligesom retten havde truffet afgørelse om, at en del heraf skal betales af henholdsvis T1 og T2, og at en del heraf skal betales af statskassen. Retten havde i forbindelse med afgørelsen om sagsomkostninger den 27. juni 2018 ikke fået oplyst, at der var tillagt henholdsvis den for T1 beskikkede forsvarer, advokat A1, og den for T2 tidligere beskikkede forsvarer, advokat A3, salærer ved Retten i Næstved, hvorfor der ikke er taget højde for disse salærer i afgørelsen om sagsomkostninger. Retten fandt efter de foreliggende omstændigheder, hvor retten den 27. juni 2018 havde truffet afgørelse om sagsomkostningerne, at der ikke er hjemmel i retsplejelovens § 222, jf. § 998 til at genoptage rettens afgørelse af 27. juni 2019 om sagsomkostninger, jf. tillige UfR 1987.186 V. Herefter skal de salærer, som Retten i Næstved har tillagt henholdsvis den for T1 beskikkede forsvarer, advokat A1, og den for T2 tidligere beskikkede forsvarer, advokat A3, betales endeligt af statskassen. De salærer, som Retten i Næstved har tillagt henholdsvis den for T1 beskikkede forsvarer, advokat A1, og den for T2 tidligere beskikkede forsvarer, advokat A3, betales endeligt af statskassen.

Kendelse afsagt af Retten i Glostrup den 27. juni 2019, Rettens nr. B4-6084/2019

”Retsmødet var offentligt.

Rettens nr. B4-6084/2019

Politiets nr. SØK-70322-00002-15

Anklagemyndigheden

mod

T1

cpr-nummer

og

T2

cpr-nummer

Ingen var tilsagt eller mødt.

Der fremlagdes mail af 7. januar 2019 fra Statsadvokaten for Særlig Økonomisk og International Kriminalitet om klager fra to af de domfældte i sagen S 2678/2017 ved Retten i Glostrup, T1 og T2, over opkrævninger fra Politiets bødekontor af salærer, der er blevet tillagt de to domfældtes forsvarer af Retten i Næstved i forbindelse med T1 og T2s varetægtsfængslingssager. Mailen var vedlagt indsigelse fra den for T1 beskikkede forsvarer, advokat A1, af 7. december 2018 og breve af 30. november 2018 og 13. december 2018 fra Politiets Bødekontor til domfældte T2.

Der fremlagdes endvidere processkrift af 27. februar 2019 fra den for T2 beskikkede forsvarer, advokat A2, og mail af 26. juni 2019 fra Statsadvokaten for Særlig Økonomisk og International Kriminalitet, hvor

fremsendes ankeekstrakt og retsbøger fra Retten i Næstved af 29. juni 2015, 26. maj 2016, 6. juli 2016, 22. december 2016, 12. juni 2017 og 23. juni 2017.

Retten har i retsbog af 30. januar 2019 anmodet om evt. yderligere bemærkninger fra de domfældte T1 og T2 og om evt. bemærkninger fra anklagemyndigheden senest den 4. marts 2019, jf. retsplejelovens § 998, stk. 2, hvorefter retten vil træffe afgørelse på det foreliggende grundlag.

Retten har ikke modtaget yderligere bemærkninger fra T1 og T2.

Retten har ikke modtaget bemærkninger fra anklagemyndigheden.

Retten besluttede i retsbog af 30. januar 2019, at fuldbyrdelsen af den del af sagsomkostningerne, der vedrører a conto salærer, der har været udbetalt af Retten i Næstved til de domfældte T1 og T2s forsvarere, udsættes, jf. retsplejelovens § 998, stk. 1.

Retten besluttede endvidere den 30. januar 2019, at da klagerne vedrører fortolkning af rettens afgørelse om sagsomkostninger, jf. retsplejelovens § 998, skal domsmændene i sagen medvirke ved afgørelsen heraf.

Retten besluttede endvidere den 30. januar 2019, at retten træffer afgørelse på skriftligt grundlag, jf. retsplejelovens § 998, stk. 2.

Retten afsagde

Kendelse:

Retten i Glostrup afsagde den 27. juni 2018 dom i sagen anklagemyndigheden mod blandt andre T1 og T2 i sagen S 2678/2017.

De domfældte T1 og T2 har klaget over opkrævninger fra Politiets Bødekontor af salærer, der er blevet tillagt den for T1 beskikkede forsvarer, advokat A1, og den for T2 tidligere beskikkede forsvarer, advokat A3, af Retten i Næstved i forbindelse med T1 og T2s varetægtsfængslingssager.

Der fremgår følgende af retsbog af 27. juni 2019 fra Retten i Glostrup i sagen S 2678/2017 vedrørende sagsomkostninger, herunder fastsættelse af salærer til de for T1 og T2 beskikkede forsvarere og vedrørende fordeling af sagsomkostninger:

"...

Retten fastsatte salær på 630.000 kr. med tillæg af moms til den for tiltalte T1 beskikkede forsvarer, advokat A1. Tiltalte T1 skal heraf betale 450.000 kr. med tillæg af moms, og statskassen skal betale 180.000 kr. med tillæg af moms. Retten har herved henset til, at sagen har omfattet en række yderligere forhold end de forhold, som har vedrørt tiltalte.

Salæret omfatter tidligere tillagte a conto salærer på 290.000 kr. med tillæg af moms og 190.000 kr. med tillæg af moms, i alt 480.000 kr. med tillæg af moms, og det salær, der nu tillægges, udgør derfor 150.000 kr. med tillæg af moms.

...

Retten fastsatte salær på 625.000 kr. med tillæg af moms til den for tiltalte T2 beskikkede forsvarer, advokat A2. Tiltalte T2 skal heraf betale 325.000 kr. med tillæg af moms, og statskassen skal betale 300.000 kr. med tillæg af moms. Retten har herved henset til sagens udfald, og at sagen har omfattet en række yderligere forhold end de forhold, som har vedrørt tiltalte.

Salæret omfatter tidligere tillagt aconto salær på 270.000 med tillæg af moms, og det salær, der nu tillægges, udgør derfor 355.000 kr. med tillæg af moms.

...

Retten har ved fastsættelse af salærene taget udgangspunkt i den forhøjede takst for hovedforhandling i straffesager vedrørende særlig økonomisk kriminalitet, jf. de vejledende takster af 30. juni 2017. Retten har herved lagt vægt på sagens karakter og omfang og til, at den væsentligste del af det med sagen forbundne arbejde er udført før 1. januar 2018. Retten har endvidere taget hensyn til hovedforhandlingens varighed, herunder at der til hovedforhandlingens varighed ikke medregnes sædvanlig frokostpause, at 4 hovedforhandlingsdage er afviklet på weekenddage, ligesom der er taget hensyn til hovedforhandlingsdage, der er aflyst med dags varsel eller med en kortere frist og eventuelle hovedforhandlingsdage, hvor det er tilkendegivet, at den pågældende dag klart ikke angår vedkommende forsvarers klient, og hvor klienten således med rettens samtykke ikke er mødt, og der til denne hovedforhandlingsdag således ikke har været behov for forberedelse.

Henset til at forsvarerne har afgivet skriftlige procedureoversigter, er der fundet grundlag for at tillægge forsvarerne et yderligere beløb i salær for forberedelse ud over det, der er omfattet af den forhøjede takst for hovedforhandling i straffesager vedrørende særlig økonomisk kriminalitet.

..."

Statsadvokaten for Særlig Økonomisk og International Kriminalitet har ved mail af 7. januar 2019 til Retten i Glostrup skrevet følgende:

"Vi er blevet opmærksom på, at Politiets bødekontor, som også står for opkrævninger af sagsomkostninger, har sendt opkrævninger til T2 for det acontosalær, der har været udbetalt af Retten i Næstved (hvor sagen indledningsvist blev behandlet).

Disse opkrævninger har både T1 og T2 klaget over.

Med henblik på at få afklaret dette spørgsmål, skal jeg forespørge om Retten i fordelingen af sagsomkostningerne i retsbogen af 27. juni 2018 har taget højde for det acontosalær, der tidligere er udbetalt til de daværende beskikkede forsvarere af Retten i Næstved.

Det skal bemærkes, at SØIK ikke er i besiddelse af retsbøgerne fra Retten i Næstved vedr. udbetaling af acontosalær. Det fremgår af ovennævnte skrivelser, at der er tale om en retsbog af 26. maj 2016 vedr. T2 (vedr. 218.750 kr. + 3.515 kr. i kørselsgodtgørelse) og en retsbog af ukendt dato vedr. T1 (salær på 156.250 kr. + moms)."

Statsadvokaten for Særlig Økonomisk og International Kriminalitet har ved mail af 26. juni 2019 til Retten i Glostrup blandt andet fremsendt følgende retsbøger:

Vedr. T1:

- Retsbog af 29. juni 2015 fra Retten i Næstved, hvor advokat A1 beskikkes som forsvarer for T1.

-Retsbog af 6. juli 2016 fra Retten i Næstved, hvorefter der tillægges et a conto salær til advokat A1 på 45.000 kr. med tillæg af moms, der foreløbigt betales af statskassen.

-Retsbog af 22. december 2016 fra Retten i Næstved, hvorefter der tillægges et a conto salær til advokat A1 på 20.000 kr. med tillæg af moms, der foreløbigt betales af statskassen.

-Retsbog af 23. juni 2017 fra Retten i Næstved i anledning af advokat A1's anmodning om slutafregning ved Retten i Næstved, hvorefter retten fastsatte et salær til advokat A1 på 123.700 kr. med tillæg af moms, der foreløbigt betales af statskassen.

Vedr. T2:

- Retsbog af 26. maj 2016 fra Retten i Næstved, hvor retten fastsatte et salær på 175.000 kr. med tillæg af moms samt godtgørelse for kørsel med 2.812 kr. med tillæg af moms til den for T2 tidligere beskikkede forsvarer, advokat A3, og hvorefter salæret foreløbigt betales af statskassen.

Retten bemærkninger:

Retten bemærkede, at retten i sagen S 2678/2017 den 27. juni 2018 har truffet afgørelse om sagsomkostninger, herunder om salærer blandt andet til de for de domfældte T1 og T2 beskikkede forsvarere, ligesom retten har truffet afgørelse om, at en del heraf skal betales af henholdsvis T1 og T2, og at en del heraf skal betales af statskassen.

Retten havde i forbindelse med afgørelsen om sagsomkostninger den 27. juni 2018 ikke fået oplyst, at der var tillagt henholdsvis den for T1 beskikkede forsvarer, advokat A1, og den for T2 tidligere beskikkede forsvarer, advokat A3, salærer ved Retten i Næstved, hvorfor der ikke er taget højde for disse salærer i afgørelsen om sagsomkostninger.

Retten finder efter de foreliggende omstændigheder, hvor retten den 27. juni 2018 har truffet afgørelse om sagsomkostningerne i sagen S 2678/2017, at der ikke er hjemmel i retsplejelovens § 222, jf. § 998 til at genoptage rettens afgørelse af 27. juni 2019 om sagsomkostninger, jf. tillige UfR 1987.186 V.

Herefter skal de salærer, som Retten i Næstved i sagen S 2959-2015 har tillagt henholdsvis den for T1 beskikkede forsvarer, advokat A1, og den for T2 tidligere beskikkede forsvarer, advokat A3, betales endeligt betales af statskassen. Derfor

bestemmes:

De salærer, som Retten i Næstved i sagen S 2959-2015 har tillagt henholdsvis den for T1 beskikkede forsvarer, advokat A1, og den for T2 tidligere beskikkede forsvarer, advokat A3, betales endeligt af statskassen.

Sagen sluttet.”

Salær – Rejseforbehold

Retsplejelovens § 741, stk. 1, jf. § 334, stk. 3

Advokat A, der havde kontor i København, blev af Retten i Sønderborg beskikket som forsvarer for T. A havde holdt et møde med T, der var varetægtsfængslet og indsat i Vestre Fængsel. A anmodede bl.a. om, at han blev tilkendt godtgørelse for rejsetiden og øvrige transportomkostninger i forbindelse med hovedforhandlingen, idet disse udgifter ikke oversteg det, som ville tilkomme en lokal beskikket forsvarer i anledning af et arrestbesøg. Landsretten anførte, at det følger af retsplejelovens § 741, stk. 1, jf. § 334, stk. 3, at A - medmindre retten havde bestemt andet - ikke var berettiget til godtgørelse for rejseudgifter ud over, hvad en lokal advokat ville være berettiget til. Rejseudgifterne inklusive vederlag for rejsetid i forbindelse med et arrestbesøg i Vestre Fængsel ville for en advokat med kontor i Sønderborg svare til de rejseudgifter, som A havde opgjort i forbindelse med sin deltagelse i hovedforhandlingen. Rejseudgifterne i forbindelse med A's varetagelse af hvervet som forsvarer oversteg således ikke de samlede forsvarerudgifter, hvis hvervet havde været varetaget af en lokal advokat. A skulle derfor have godtgjort sine rejseudgifter med rejsetid, kørselsgodtgørelse og udlæg til brobizz. (Da afgørelsen bringes i UfR 2019.3173V er afgørelsen ikke indsat nedenfor.)

V.L.K. 7. juni 2019 i kære 3. afd. S-0996-19

Advarsel om udvisning – Fængsel i 3 år og 3 måneder

Straffelovens § 244, jf. § 247, stk. 1, § 261, stk. 1 og § 266, udlændingelovens § 24 b

T2, der er født i 1959 og pakistansk statsborger, blev for vold, frihedsberøvelse, trusler og våbenbesiddelse straffet med fængsel i 3 år og 3 måneder samt tildelt en advarsel om udvisning. T2 kom til Danmark som 15-årig. Han er gift og har blandt andet to mindreårige børn. Hans kone og mindreårige børn er pakistanske statsborgere. T3, der er født i 1984 og pakistansk statsborger, blev for vold, frihedsberøvelse og trusler idømt 1 års fængsel og tildelt en advarsel om udvisning. T3 er født og opvokset i Danmark. Han er gift og har to små børn, det ene næsten nyfødt. Hans kone og børn er danske statsborgere.

Østre Landsrets dom afsagt 20. juni 2019, 2. afd. nr. S-3553-18

Retten i Glostrup:

"Udskrift af dombogen

DOM

afsagt den 28. november 2018

Rettens nr. 15-7170/2018

Politiets nr. 0700-73251-00041-18

Anklagemyndigheden

mod

T1

cpr-nummer XXXX77-XXXX,

T2

cpr-nummer XXXX59-XXXX

og

T3

cpr-nummer XXXX84-XXXX

Der har medvirket domsmænd ved behandlingen af denne sag.

Anklageskrift er modtaget den 21. august 2018.

T1, T2 og T3 er tiltalt for overtrædelse af

1.

alle

straffelovens § 244, fsva. T1 og T3 tillige jf. § 247, stk. 1, § 261, stk. 1, og § 266 ved i forening den 20. maj 2018 i tidsrummet fra ca. kl. 13.30 til ca. kl. 15.00 at have overfaldet, truet og frihedsberøvet F, først på X i Glostrup Kommune og siden på adressen X i Taastrup, idet T1 og T3 efter forudgående aftale mødtes med F på X i Glostrup, hvorefter T1 og T3 tildelte F adskillige knytnæveslag og spark i hovedet og på kroppen, og hvor T1 skubbede F mod dennes vilje ind i en personbil. Herefter blev F fortsat mod sin vilje i personbilen kørt til adressen X i Taastrup, hvorunder T1 undervejs i bilen til Taastrup tildelte F adskillige knytnæveslag i hovedet, hvorefter T1 og T3 tvang F ind i villaen, hvor de alle tre truede med at slå forurettede ihjel, herunder ved at skyde forurettede med pistol, ligesom T1 også her tildelte F flere knytnæveslag i hovedet.

2.

T2

straffelovens § 123, ved den 20. maj 2018 ca. kl. 15.00 tæt på McDonalds restauranten, på Hovedvejen i Glostrup Kommune i forlængelse af ovenstående at have udtalt til F, at hvis denne stak dem til politiet, så ville de sprætte forurettede op fra anklerne, ligesom de ville slå forurettedes familie ihjel, samt at de vidste, hvor familien boede, og hvilke biler de kørte i, eller lignende.

3.

T2

straffelovens § 192a, stk. 1, jf. stk. 3, ved den 24. maj 2018 kl. 12.25 på adressen X i Høje Taastrup Kommune, at have været i besiddelse af en revolver af mærket Colt Python, kaliber 357 magnum med tilhørende 6 skarpe patroner.

4. (5.)

T2

våbenlovens § 2, stk. 1 jf. §1, nr. 3 og §10, ved den 24. maj 2018 kl. 12.25 på adressen, X i Høje Taastrup Kommune, uden politiets tilladelse, at have været i besiddelse af 3 stk. jagtgeværspatroner.

5. (6. og 7.)

T2

bekendtgørelse om euforiserende stoffer § 27, stk. 1, jf. § 2, jf. bilag liste A nr. 1, ved den 24. maj 2018 kl. 12.25 på adressen X i Høje-Taastrup Kommune, at have været i besiddelse af 5,49 gram hash til eget brug.

Påstande

Anklagemyndigheden har nedlagt påstand om frihedsstraf.

Anklagemyndigheden har endvidere nedlagt påstand om, at T2 udvises i medfør af udlændingelovens § 49, stk. 1, jf. § 22, nr. 1, nr. 2, nr. 6 og nr. 8, med indrejseforbud for bestandig, jf. § 32, stk. 2, nr. 5, og at T3 udvises i medfør af udlændingelovens § 49, stk. 1, jf. § 22, nr. 2 og nr. 6, med indrejseforbud i 12 år, jf. § 32, stk. 2, nr. 3.

Anklagemyndigheden har over for T2 påstået konfiskation af en revolver af mørket Colt Python, med tilhørende 6 skarpe patroner, en revolvertaske, 3 stk. jagtgeværspatroner og 5,49 gram hash, og over for T3 påstået konfiskation af en Mercedes personbil med reg.nr. X, jf. straffelovens § 75, stk. 2, til dels jf. § 77.

...

Retten's begrundelse og afgørelse

Forhold 1

...

Retten finder derfor alle de tiltalte skyldig efter anklageskriftets forhold 1.

Forhold 2.

...

Efter det anførte er T2 skyldig i forhold 2.

Forhold 3

T2 har erkendt besiddelsen af revolveren med tilhørende skarp ammunition.

...

Han er derfor skyldig i forhold 3 i overtrædelse af straffelovens § 192 a, stk. 1, nr. 1, jf. stk. 3.

Forhold 4 og 5

Tiltalte T2 har uden forbehold erkendt sig skyldig. Tilståelsen støttes af de oplysninger, der i øvrigt foreligger. Det er derfor bevist, at han også er skyldig i disse forhold.

Straffastsættelse

Straffen fastsættes for T1 til fængsel i 1 år, jf. straffelovens § 244, jf. § 247, stk. 1, § 261, stk. 1 og § 266.

Straffen fastsættes for T2 til fængsel i 3 år og 6 måneder, jf. straffelovens § 244, § 261, stk. 1, § 266, § 123, stk. 1, jf. stk. 2, og § 192 a, stk. 1, nr. 1, jf. stk. 3, og våbenlovens § 10, jf. § 2, stk. 1, jf. § 1, nr. 3, samt lov om euforiserende stoffer § 3, stk. 1, jf. § 1, jf. bekendtgørelse om euforiserende stoffer § 27, stk. 1, jf. § 2, jf. bilag 1, liste A, nr. 1.

Straffen fastsættes for T3 til fængsel i 1 år, jf. straffelovens § 244, jf. § 247, stk. 1, § 261, stk. 1 og § 266.

Retten har lagt vægt på grovheden af forhold 1, hvor de tiltalte, der er tre voksne mænd, har handlet i forening og efter forudgående aftale, og at de således har planlagt at overfalde og frihedsberøve F, der kun var 17 år gammel. Retten har fundet det skærpende, at baggrunden for handlingerne mod F var et ønske om selvtægt.

Efter forholdet karakter har retten ikke fundet grundlag for at gøre nogen del af straffen til T1 og T3 betinget, heller ikke med vilkår om samfundstjeneste.

I forhold til T2 har retten tillige lagt vægt på karakteren af forhold 2 og 3.

Udvisning

T2 er pakistansk statsborger. Han indrejste i Danmark den 26. oktober 1974 som 15 årig. Han har haft lovligt ophold i Danmark i mere end 43 år og er nu 59 år gammel.

Han er gift og har to mindreårige børn på 14 og 12 år, kone og børn er pakistanske statsborgere og deres opholdsgrundlag i Danmark er afhængigt af hans. Hans mor bor i Danmark, det samme gør de fleste af hans voksne børn fra tidligere ægteskab og de voksne børns familie. Han har desuden en række andre familiemedlemmer i Danmark.

Han har en voksen søn, der bor i Pakistan, hvor hans svigerfamilie også bor.

Han har gået i skole i Pakistan og et par år i Danmark. Han har haft arbejde på forskellige fabrikker i Danmark og har drevet selvstændig virksomhed som købmand og kioskejer. Han har været på dagpenge de seneste 4 år og har nu startet et rengøringsfirma.

Han taler og læser dansk uden problemer, men er mindre god til at skrive dansk. Han taler urdu, og han har bevaret kontakten til Pakistan, som han rejser til ca. 1 gang om året med ophold af 1 - 1½ måneds varighed. Hans mor ejer fast ejendom i Pakistan.

Betingelserne for at udvise T2 i medfør af udlændingelovens § 22, nr. 2, nr. 6 og nr. 8, er opfyldt. Det følger herefter af udlændingelovens § 26, stk. 2, at han skal udvises, med mindre dette med sikkerhed vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser, herunder Den Europæiske Menneskerettighedskonventions art. 8 om ret til respekt for sit privatliv og familieliv.

Efter en samlet vurdering af på den ene side kriminalitetens art og grovhed og på den anden side hans langvarige tilknytning til Danmark, styrken af de familiemæssige, sociale og kulturelle bånd til henholdsvis Danmark og Pakistan samt hensynet til hans kone og to mindreårige børn i Danmark, finder retten, at en

udvisning med sikkerhed vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser. Det vil være et uproportionalt indgreb i hans ret til respekt for privatliv og familieliv at udvise ham. Retten har herved også tillagt det betydning, at han, bortset fra dommen i 2004 på fængsel i 7 dage for besiddelse af et haglggevær, ikke tidligere er dømt for alvorlig kriminalitet i Danmark.

Det følger af udlændingelovens § 24 b, at han herefter tildeles en advarsel om udvisning.

T3, der nu er 34 år gammel, er født og opvokset i Danmark. Han er gift og har to små børn, det ene næsten nyfødt. Hans kone og børn er danske statsborgere.

Hans far og søskende og deres familier bor i Danmark, hvor han også har andre familiemedlemmer. Hans mor og yngste bror bor i Pakistan, ligesom hans svigerforældre.

Han har gået i skole i Danmark og har en uddannelse som mekaniker, og han var indtil anholdelsen ansat som værkfører hos X.

Han har bevaret kontakt til Pakistan, hvor han regelmæssigt har været på ferie for at besøge sin mor og bror, og han forstår urdu.

Betingelserne i udlændingelovens § 22, nr. 2 og nr. 6, for at udvise T3 er opfyldt, og han skal derfor udvises, med mindre det med sikkerhed vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser.

Retten finder efter en samlet afvejning af de hensyn, der er nævnt for så vidt angår T2, at det med sikkerhed vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser at udvise T3, idet det vil stride mod art. 8 i EMRK om retten til respekt for privatliv og familieliv, særlig fordi han er født og opvokset i Danmark og han har kone og to små børn i Danmark.

Det følger af udlændingelovens § 24 b, at han herefter tildeles en advarsel om udvisning.

...

Thi kendes for ret:

Tiltalte T1 skal straffes med fængsel i 1 år.

Tiltalte T2 skal straffes med fængsel i 3 år og 6 måneder.

T2 tildeles en advarsel om udvisning.

Tiltalte T3 skal straffes med fængsel i 1 år.

T3 tildeles en advarsel om udvisning.

...

Østre Landsrets dom:

"Afsagt den 20. juni 2019 af Østre Landsrets 2. afdeling

(landsdommerne Kaspar Linkis, Malou Kragh Halling og Nicolai Uggerhøj-Winther (kst.) med domsmænd).

2. afd. nr. S-3553-18:

Anklagemyndigheden

mod

1) T2

(cpr.nr. XXXX59-XXXX)

(advokat A1, besk.)

2) T3

(cpr.nr. XXXX84-XXXX)

(advokat A2, besk.)

Glostrup Rets dom af 28. november 2018 (15-7170/2018) er anket af T2 med påstand om frifindelse i det ikke erkendte omfang, subsidiært formildelse, og af T3 med påstand om frifindelse, herunder for bestemmelsen om konfiskation, subsidiært formildelse.

Anklagemyndigheden har nedlagt endelig påstand om domfældelse i overensstemmelse med byrettens bevisresultat samt stadfæstelse af dommens udmåling af frihedsstraf og bestemmelse om konfiskation. Anklagemyndigheden har endvidere nedlagt påstand om skærpelse af dommens bestemmelse om udvisning, således at der sker udvisning af de tiltalte.

Anklagemyndigheden har med rettens tilladelse berigtiget tiltalen i sagens forhold 3, således at det tilføjes, at forholdet er begået "under særligt skærpene omstændigheder".

F har nedlagt påstand om stadfæstelse af dommens bestemmelse om godtgørelse.

De tiltalte har heroverfor nedlagt påstand om frifindelse og har herunder både bestridt erstatningspligten og kravets størrelse.

...

Personlige oplysninger

T2 har om sine personlige forhold forklaret, at han senest var i Pakistan for tre år siden. Hvis han bliver udvist, håber han fortsat, at resten af familien vil følge med ham til Pakistan.

T3 har om sine personlige forhold forklaret, at han har fået en ny stilling som værkfører hos X. Det er 37 timer om ugen og en fast stilling.

T2 har under anken været fortsat frihedsberøvet.

Landsrettens begrundelse og resultat

Forhold 1

T2

4 voterende finder, det bevist, at det var planlagt mellem de tiltalte og domfældte T1, at F skulle overfaldes og frihedsberøves, og at det samlede forløb ikke er gået ud over, hvad der fra starten var påregneligt for T2. Herefter og af de grunde, som byretten i øvrigt har anført, tiltræder disse voterende, at T2 er fundet skyldig i dette forhold.

1 voterende finder det alene bevist, at T2 er skyldig for så vidt angår den vold og frihedsberøvelse, der fandt sted på adressen X.

1 voterende finder, at det ikke med den til domfældelse fornødne sikkerhed er bevist, at T2 har gjort sig skyldig i vold, frihedsberøvelse og trusler efter anklageskriftet.

Efter stemmeflertallet stadfæstes byrettens domfældelse af T2 i dette forhold.

T3

4 voterende finder det bevist, at det var planlagt mellem de tiltalte og domfældte T1, at F skulle overfaldes og frihedsberøves, og at det samlede forløb ikke er gået ud over, hvad der fra starten var påregneligt for T3 T2. Herefter og af de grunde, som byretten i øvrigt har anført, tiltræder disse voterende, at T3 er fundet skyldig i dette forhold.

1 voterende er enig med de ovennævnte 4 voterende med den modifikation, at forholdet ikke findes at være planlagt med medtiltalte T2.

1 voterende finder, at der alene er ført det fornødne bevis for, at T3 er skyldig for så vidt angår den vold og frihedsberøvelse, der fandt sted i bilen på vej til X.

Efter stemmeflertallet stadfæstes byrettens domfældelse af T3 i dette forhold.

Forhold 2

Også efter bevisførelsen for landsretten finder 5 voterende af de grunde, der er anført i dommen, at tiltalte er skyldig i dette forhold.

1 voterende finder, at det ikke med den til domfældelse fornødne sikkerhed er bevist, at tiltalte er skyldig i dette forhold.

Efter stemmeflertallet stadfæstes byrettens domfældelse af T2 i dette forhold.

Forhold 3

Af de grunde, der er anført af byretten, og henset til, at tiltalte på gerningstidspunktet befandt sig i en konfliktsituation med X, der havde truet tiltalte og hans kone, og at flertallet i forhold 1 har lagt til grund, at

tiltalte truede F med at skyde ham med en pistol, som han havde, finder 4 voterende, at tiltalte er skyldig i overensstemmelse med anklageskriftet som berigtiget under hovedforhandlingen.

2 voterende finder ikke, at besiddelsen af revolveren er sket under særligt skærpende omstændigheder efter straffelovens § 192 a, stk. 1, jf. stk. 3. Disse voterende finder, at forholdet alene skal henføres under våbenloven.

Efter stemmeflertallet stadfæstes byrettens domfældelse af T2 i dette forhold.

Strafudmåling

T2

5 voterende stemmer for, at straffen nedsættes til fængsel i 3 år og 3 måneder. Disse voterende lægger herved vægt på de samme omstændigheder, som byretten har fremhævet i forbindelse med strafudmålingen. 1 voterende stemmer for, at straffen nedsættes til fængsel i 2 år og 9 måneder.

Alle voterende tiltræder af de af byretten anførte grunde, at der efter forholdenes karakter ikke er grundlag for at gøre straffen helt eller delvist betinget.

Der afsiges dom efter stemmeflertallet.

T3

5 voterende tiltræder, at straffen fastsættes til fængsel i 1 år. Disse voterende lægger vægt på de samme omstændigheder, som byretten har fremhævet i forbindelse med strafudmålingen. 1 voterende stemmer for, at straffen nedsættes til fængsel i 10 måneder.

Alle voterende tiltræder af de af byretten anførte grunde, at der efter forholdets karakter ikke er grundlag for at gøre straffen helt eller delvist betinget.

Der afsiges dom efter stemmeflertallet.

Udvisning

T2

T2 er 60 år gammel og kom til Danmark som 15-årig. Han er gift og har blandt andet to mindreårige børn. Hans kone og mindreårige børn er pakistanske statsborgere.

Ved afgørelsen af spørgsmålet om udvisning skal der foretages en samlet vurdering af på den ene side kriminalitetens art og grovhed og på den anden side T2s langvarige tilknytning til Danmark, styrken af de familiemæssige, sociale og kulturelle bånd til henholdsvis Danmark og Pakistan samt hensynet til familiens enhed.

3 voterende har herunder navnlig lagt vægt på, at T2 kom til Danmark som 15-årig, og at han har en meget stærk tilknytning til Pakistan, idet han har gået i skole i Pakistan frem til 7. klasse, taler urdu og har en voksen søn og sin svigerfamilie i Pakistan, hvor hans moder ejer fast ejendom, ligesom han siden 2008 er rejst til Pakistan 1-1½ måned om året. Disse voterende har i den forbindelse ligeledes lagt vægt på, at T2s

kone og to mindreårige børn er pakistanske statsborgere og må forventes at ville kunne følge med ham til Pakistan i tilfælde af en udvisning. Det er oplyst, at hans kone taler sproget.

Disse voterende har endvidere lagt vægt på, at der er tale om vold, frihedsberøvelse og trusler begået i forening af tre voksne mænd mod en 17-årig dreng over en periode på ca. 1½ time, og at T2 har besiddet en revolver under særligt skærpende omstændigheder, ligesom han i den forbindelse har truet den pågældende dreng med at anvende et skydevåben, som han havde, mod ham. Samtidig er T2 ved denne dom straffet med fængsel i 3 år og 3 måneder.

Navnlig under hensyn til den aktuelle kriminalitets karakter og straffens længde finder disse voterende efter en samlet vurdering – uanset T2s meget langvarige tilknytning til Danmark – at tungtvejende grunde taler for, at han udvises. Det klare udgangspunkt efter udlændingeloven er herefter, at en udvisning i den foreliggende situation skal ske med indrejseforbud for bestandig, jf. udlændingelovens § 32, stk. 2, nr. 5. Disse voterende finder imidlertid, at et indrejseforbud af den nævnte varighed vil betyde, at udvisning med sikkerhed vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser. Af denne grund og under hensyn til T2s høje alder finder disse voterende, at der i forbindelse med udvisning bør meddeles et indrejseforbud på 8 år efter udlændingelovens § 32, stk. 5, 3. pkt. Disse voterende finder, at udvisning af T2 med et indrejseforbud af denne længde må anses for en proportional foranstaltning, og at udvisning dermed ikke er i strid med Danmarks internationale forpligtelser, jf. udlændingelovens § 26, stk. 2, sammenholdt med artikel 8 i Den Europæiske Menneskerettighedskonvention.

Disse voterende stemmer på den baggrund for, at T2 udvises med et indrejseforbud i 8 år, jf. udlændingelovens § 49, stk. 1, jf. § 22, nr. 1, 2, 6 og 8, jf. § 32, stk. 5, 3. pkt.

3 voterende finder af de grunde, der er anført af byretten, at det med sikkerhed vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser at udvise T2. Disse voterende tiltræder derfor dommens bestemmelse om, at T2 tildes en advarsel om udvisning efter udlændingelovens § 24 b.

Der afsiges dom efter det for T2 gunstigste resultat, således at dommens bestemmelse om en advarsel om udvisning efter udlændingelovens § 24 b stadfæstes.

T3

T3 er 35 år gammel og født og opvokset i Danmark. Han er gift og har to små børn. Hans kone og børn er danske statsborgere.

Af de grunde, der er anført af byretten, finder landsretten, at det med sikkerhed vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser at udvise T3. Landsretten tiltræder derfor dommens bestemmelse om, at T3 tildes en advarsel om udvisning efter udlændingelovens § 24 b.

...

Thi kendes for ret:

Byrettens dom i sagen mod T2 stadfæstes med den ændring, at straffen nedsættes til fængsel i 3 år og 3 måneder.

Byrettens dom i sagen mod T3 stadfæstes med den ændring, at dommens bestemmelse om konfiskation af en Mercedes personbil med reg.nr. X udgår.

..."

Meddelelse 11

Ikke udvisning – EØS-statsborger – 4 års fængsel

Straffelovens § 192 a, stk. 1, nr. 1 og nr. 2, EU-opholdsdirektivets artikel 28, stk. 3, litra a

T, der er norsk statsborger, blev idømt 4 års fængsel for overtrædelse af straffelovens § 192 a, stk. 1, nr. 1, ved den 13. marts 2018 ca. kl. 14 og kort tid forud herfor i skure til sit kolonihavehus uden politiets tilladelse og under særligt skærpende omstændigheder at have opbevaret en række skydevåben og genstande, der fremtræder som skydevåben, og som følge af konstruktionen eller det anvendte materiale kan ombygges hertil, og dele, der er konstrueret til montering af skydevåben. De nævnte våben og våbendele omfatter bl.a. en halvautomatisk pistol med tilhørende ammunition. T blev endvidere dømt for overtrædelse af straffelovens § 192 a, stk. 1, nr. 2, ved uden politiets tilladelse og under særligt skærpende omstændigheder i de nævnte skure til sit kolonihavehus tillige at være i besiddelse af en række eksplosivstoffer, der på grund af deres særdeles farlige karakter var egnede til at forvolde betydelig skade. Efter artikel 28, stk. 3, litra a, i EU-opholdsdirektivet, må der ikke træffes afgørelse om udsendelse af en unionsborger, der har haft opholdt i værtsmedlemsstaten i de forudgående 10 år, medmindre afgørelsen er bydende nødvendig af hensyn til den offentlige sikkerhed som fastlagt af medlemsstaten. Uagtet at tiltalte er idømt en længere fængselsstraf, fandt retten henset til karakteren af den lovovertrædelse, som tiltalte er dømt for sammenholdt med tiltaltes personlige forhold i øvrigt, herunder at tiltalte ikke er straffet siden 2006, at en udvisning af tiltalte ikke er bydende nødvendig af hensyn til den offentlige sikkerhed. Da en udvisning af tiltalte derfor vil være i strid med EU-opholdsdirektivets artikel 28, stk. 3, litra a, blev tiltalte frifundet for udvisningspåstanden.

Dom afsagt den 4. juli 2019 af Østre Landsrets 19. afdeling

Udskrift af dombogen fra Retten på Frederiksberg:

"DOM

afsagt den 30. april 2019

Retten nr. 10235/2018

Politiets nr. AOK 0100-71296-00004-18

Anklagemyndigheden mod T

cpr-nummer XXXX69-XXXX

...

...

Sagens baggrund og parternes påstande

Denne sag er behandlet efter retsplejelovens § 831.

Retsmødebegæring er modtaget den 30. november 2018

T er tiltalt for

1.

overtrædelse af straffelovens § 192 a, stk. 1, nr. 1, jf. våbenlovens § 2, stk. 1, jf. § 1, stk. 1, nr. 1, 2, 3 og 9, ved den 13. marts 2018 ca. kl. 14.00 og kort tid forud herfor på adressen X i København, uden politiets tilladelse og under særligt skærpende omstændigheder at have været i besiddelse af følgende skydevåben og genstande, der fremtræder som skydevåben, og som følge af konstruktionen eller det anvendte materiale kan ombygges hertil og dele, der er specielt konstrueret til montering på skydevåben:

- 1 ikke-funktionsdygtig halvautomatisk belgisk pistol i kaliber 9x19 mm.,
- 1 ikke-funktionsdygtig halvautomatisk tysk pistol i kaliber .22 L.R.,
- 1 halvautomatisk pistol af mærket Walther TPH,
- 1 ikke-funktionsdygtig fransk riffel med serienr. 85249,
- 1 ikke-funktionsdygtig italiensk riffel,
- 1 dansk riffel med serienr. 10528,
- 2 baskyler,
- 2 låse til riffel,
- 1 lyddæmper, og
- 43.518 stk. ammunition, herunder hagl-, riffel- og pistolpatroner.

1a.

overtrædelse af straffelovens § 192 a, stk. 1, nr. 2, jf. våbenlovens § 2, stk. 1, jf. § 1, stk. 1, nr. 6, ved den 13. marts 2018 ca. kl. 14.00 og kort tid forud herfor på adressen X i København, uden politiets tilladelse og under særligt skærpende omstændigheder at have været i besiddelse af følgende eksplosivstoffer, der på grund af deres særdeles farlige karakter er egnede til at forvolde betydelig skade:

- 3 stk. 200 grams legemer med gevind af trotyl,
- 2 stk. 200 grams legemer uden gevind af trotyl,
- 1 stk. 500 grams legeme af trotyl,
- 1 stk. 500 grams legeme af formbart pentrit og olie,
- 1 klump på cirka 200 gram af formbart pentrit og olie,
- 1 defekt el-detonator,

- 3,3 kg. sprængsnor delvist af pentrit,
- 10 stk. el-tændsnorstændere og 23 meter tændsnor,
- 4 stk. boosterpinde af pentrit,
- 5 kanonslag,
- 1 ældre røgbombe,
- en ukendt mængde ammunition, herunder sort krudt og røgsvagt krudt, og
- adskillige kemikalier der er egnede til at fremstille eksplosivstofferne blyazid, nitroglycerin, PLX, dithekite, ANFO og knaldsats.

2.

overtrædelse af våbenlovens § 10, stk. 1, jf. § 1, stk. 1, nr. 7, ved den 13. marts 2018 ca. kl. 14.00 og kort tid forud herfor på adressen X København, uden politiets tilladelse at have været i besiddelse af en slangebøsse.

3.

ulovlig omgang med hittegods efter straffelovens § 277, ved den 13. marts 2018 ca. kl. 14.00 og kort tid forud herfor på adressen X i København, at have været i besiddelse af to tasker indeholdende personlige papirer tilhørende og udstedt til henholdsvis X og X og et sæt uafmeldte nummerplader med registreringsnummer X.

4.

(frafaldet)

Anklagemyndigheden har nedlagt påstand om fængselstraf på mindst 4 år.

Anklagemyndigheden har endvidere nedlagt påstand om, at der hos tiltalte i medfør af straffelovens § 75, stk. 2, konfiskeres:

...

Anklagemyndigheden har endelig nedlagt påstand om, at tiltalte i medfør af udlændingelovens § 49, stk. 1, jf. § 22, nr. 1, 2, 3 og 8, og § 32, stk. 1, jf. stk. 2, nr. 4 og 5, udvises af Danmark med indrejseforbud i et af retten nærmere fastsat tidsrum, subsidiært et indrejseforbud af et kortere varighed.

Tiltalte har erkendt sig skyldig.

Tiltalte har ikke protesteret mod konfiskationspåstanden.

Tiltalte har protesteret mod udvisningspåstanden.

Oplysningerne i sagen

Tiltalte har afgivet forklaring i overensstemmelse med sin tilståelse.

Forklaringen fremgår af retsbogen.

Der er under sagen dokumenteret udtalelse af 27. juni 2018 fra Ammunitionsrydningstjenesten, hvoraf blandt andet fremgår:

"... Farlighed

En samlet sprængning af 2,2 kg sprængstof i skuret vil jævnfør militære sikkerhedsbestemmelser kræve 600 meters sikkerhedsafstand. For at detonere samlet er det nødvendigt at legemerne var opbevaret samlet, og blev antændt af den fundne detonator. Dette ville kunne ske enten ved normal antændelse af detonatoren (med tændsnor), eller ved at detonatoren blev tændt af en brand, og detonatoren samtidig har fysisk kontakt til sprængstoffet. Såfremt der ikke har været fysisk kontakt imellem sprængstoflegemerne vurderes usandsynligt at der kunne ske en samtidig antændelse.

I tilfælde af brand kan sprængstof som ovenfor anført deflagere (delvis eksplosion).

Da deflageringen sker som følge af, at en brand i sprængstoffet stiger i hastighed og overgår til eksplosion, vil sandsynligheden for at dette sker være større jo mere af sprængstoffet, der var samlet på et sted, ligesom en overtændt brand hurtigere ville forårsage dette.

Da de faste legemer af trotyl har en meget høj deflagrationstemperatur på 475 grader, vurderes det mindre sandsynligt at 200 grams legemer ville kunne deflagrere enkeltvis. Det formbare springstof har deflagrationstemperatur på 215 grader, hvorfor det vurderes sandsynligt at en brand i skuret ville kunne forårsage en delvis eksplosion af vurderet 2550 % af sprængstoffet. En sprængning af 50 - 250 gram sprængstof i skuret ville ifølge militære sikkerhedsbestemmelser kræve 275 meters sikkerhedsafstand.

Det skal bemærkes at opbevaringen af sprængstof og krudt, vurderet ud fra de tilgængelige billeder og beskrivelser, har været groft uforsvarligt, og på ingen måde har overholdt bestemmelserne for opbevaring af sprængstof, herunder var der opbevaret mere end man kan få tilladelse til, det var ikke opbevaret i et godkendt, brandsikkert skab ligesom der ingen afmærkning var. Det sammenholdt med den tilsyneladende tilstedeværelser af store mængder brændbart materiale, herunder brandnærende, vurderes at gøre risikoen for uheld større, herunder ville indsatspersonel i tilfælde af en brand ikke være vidende om det farlige indhold, og ville dermed ikke kunne iværksætte de nødvendige sikkerhedsforanstaltninger.

Det vurderes ikke sandsynligt at en detonation af sprængstoffet ville have medført en direkte samtidig eksplosion af gasflaskerne, idet disse ud fra beskrivelsen vurderes at have stået for langt væk fra sprængstoffet.

..."

Af analyserapport af 13. april 2018 udarbejdet af Beredskabsstyrelsen vedrørende analyse af kemikalier fra haveforening i X fremgår, at der i seks prøver udtaget i forbindelse med ransagning af tiltaltes havehus er identificeret stofferne kaliumperchlorat, diesel, aluminiumspulver, ammoniumnitrat, naturgummi/harpiks og kviksølviodid.

Det fremgår af vurdering af 24. maj 2018 udarbejdet af Beredskabsstyrelsen vedrørende kemikalier fra X - udregning af NEM (nettoeksplosivstofmængden), at der af nogle af de kemikalier, som er fundet i tiltaltes

havehus, vil kunne fremstilles både primære, sekundære og tertiære eksplosivstoffer samt pyrotekniske satser i form af 2.700 g blyazid, 2.860 g nitroglycerin, 2.850 g PLX, 25.000 g dithekite, 21.000 g ANFO og 6.214 g knaldsats. Det fremgår af vurderingen endvidere, at det fundne kemikalie picrinsyre i sig selv er klassificeret som et eksplosivstof. Det fremgår endelig af erklæringen, at en del af de kemikalier, der ikke har relation til fremstilling af eksplosivstoffer, vil kunne bidrage til fare, f.eks. i forbindelse med en brand.

Personlige oplysninger

Udlændingestyrelsen har den 13. november 2018 afgivet en udtalelse vedrørende spørgsmålet om udvisning af T. Af udtalelsen fremgår bl.a.:

"...

T blev den 18. februar 1969 tilmeldt Det Centrale Personregister (CPR). ...

T har således - når den i udlændingelovens § 27, stk. 5, nævnte periode fratrækkes - haft lovligt ophold i Danmark i ca. 49 år.

Idet anklagemyndigheden ikke har fremsendt en samlet opgørelse over tidligere afsoning og frihedsberøvelse, skal Udlændingestyrelsen tage forbehold herfor.

Udlændingestyrelsen vurderer dog, at dette ikke har betydning for hjemmelsspørgsmålet, idet pågældende ud fra sagens oplysninger i øvrigt umiddelbart har haft lovligt ophold i mere end de seneste 9 år, når den i udlændingelovens § 27, stk. 5, nævnte frist fratrækkes.

...

Udtalelse om udvisningsspørgsmålet Det bemærkes indledningsvist, at det følger af bestemmelsen i udlændingelovens § 26, stk. 2, at en udlænding skal udvises efter §§ 22-24, medmindre dette med sikkerhed vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser.

Udlændingestyrelsen skal i øvrigt bemærke, at det følger af udlændingelovens § 2, stk. 3, at de begrænsninger, der følger af kapitel 3-5 kun finder anvendelse på udlændinge, der er omfattet af EU-reglerne, i det omfang det er foreneligt med disse regler, samt at det følger af EU-domstolens praksis, at udvisning af en EU/EØS-statsborger kun er berettiget, såfremt den pågældendes tilstedeværelse udgør en virkelig og tilstrækkeligt alvorlig trussel mod grundlæggende samfundshensyn.

Udlændingestyrelsen skal endvidere bemærke, at for udlændinge, som er omfattet af EU-reglerne, kan udvisning kun ske i overensstemmelse med de principper, der efter EU-reglerne gælder for begrænsning af retten til fri bevægelighed, jf. udlændingelovens § 26 b.

Udlændingestyrelsen skal endelig henlede opmærksomheden på § 39 i bekendtgørelse nr. 474 af 12. maj 2011 (EU-opholds bekendtgørelsen) som vedlægges i kopi.

Vi skal særligt gøre opmærksom på § 39, stk. 3, hvoraf fremgår, at der ikke må træffes afgørelse om udvisning af en EU-statsborger, som har haft ophold her i landet i de 10 forudgående år, medmindre afgørelsen er bydende nødvendig af hensyn til den offentlige sikkerhed.

På baggrund af anklagemyndighedens oplysninger om kriminalitetens karakter, og om at den pågældende forventes idømt en frihedsstraf af 4-6 års varighed sammenholdt med EU-reglerne og de i udlændingelovens

§ 26, stk. 2, nævnte hensyn, kan Udlændingestyrelsen tiltræde, at anklagemyndigheden nedlægger påstand om udvisning.

Efter Udlændingestyrelsens vurdering bør påstanden om udvisning nedlægges i medfør af udlændingelovens § 22, nr. 1, § 22, nr. 2, § 22, nr. 3 og § 22, nr. 8.

..."

Udlændingestyrelsen har den 12. februar 2019 afgivet en supplerende udtalelse om udvisningsspørgsmålet i sagen mod T, hvoraf blandt andet fremgår følgende:

"...

Anklagemyndigheden har på baggrund af ønske fra forsvarsadvokat A anmodet Udlændingestyrelsen om supplerende at oplyse

- baggrunden for, at T er angivet som norsk statsborger fra 1991
- hvilken nationalitet T havde før han - angiveligt - blev norsk statsborger i 1991, og
- om T - som følge af at han er født i Danmark i 1969 af en norsk mor og en dansk far - har dansk statsborgerskab.

Udlændingestyrelsen kan indledningsvist oplyse, at det nugældende elektroniske cprregister først blev indført pr. 1 oktober 1991. Ajourføringen af det gamle system stoppede 20. september 1991. Såfremt man er født forud for den 20. september, vil registreringsdatoen i CPR således ligge være efter den 20. september 1991, hvor man påbegyndte overførslen til det nye system. T står som registreret i CPR den 23. september 1991.

I forhold til spørgsmålet vedrørende T's statsborgerskab har Udlændingestyrelsen anmodet Udlændinge- og Integrationsministeriet om bidrag til udtalelsen.

Til brug for vurderingen er det lagt til grund, at T er født den 18. februar 1969 af en dansk far og en norsk mor, og at Ts forældre på intet tidspunkt har været gift.

Udlændinge- og Integrationsministeriet har over for Udlændingestyrelsen oplyst følgende:

På tidspunktet for Ts fødsel erhvervede et barn dansk indfødsret ved fødslen i medfør af § 1 i lovbekendtgørelse nr. 409 af 17. december 1968 om dansk indfødsret, under forudsætning af, at det var "1) ægtebarn, hvis fader er dansk, 2) her i riget født ægtebarn, hvis moder er dansk, såfremt faderen ikke har statsborgerret i noget land, eller såfremt barnet ikke ved fødslen erhverver faderens statsborgerret, eller 3) barn udenfor ægteskab, hvis moder er dansk".

Det fremgår endvidere af § 2 i lovbekendtgørelse nr. 409 af 17. december 1968 om dansk indfødsret, at "har dansk mand og fremmed kvinde børn sammen, inden de indgår ægteskab, erhverver børnene ved forældrenes ægteskab dansk indfødsret, for så vidt de er ugifte og under 18 år".

Udlændinge- og Integrationsministeriet kan endvidere oplyse, at et barn som ikke har erhvervet dansk indfødsret ved fødsel, ved forældrenes indgåelse af ægteskab eller ved adoption kan ansøge om at få dansk

indfødsret ved naturalisation eller erklære sig dansk ved statsforvaltningen under forudsætning af, at det opfylder visse betingelser.

Udlændinge- og Integrationsministeriet skal i den forbindelse bemærke, at der i ministeriets systemer ikke ses at være nogen tidligere sager vedrørende T.

Ud fra de for ministeriet foreliggende oplysninger er det således Udlændinge- og Integrationsministeriets opfattelse, at T ikke har erhvervet dansk statsborgerskab ved fødslen og ikke efterfølgende har erhvervet dansk statsborgerskab. Ministeriet skal i den forbindelse bemærke, at ministeriet ikke er bekendt med nationaliteten på Ts forældre ud over de oplysninger, som fremgår om disse i CPR.

..."

Tiltalte har om sine personlige forhold forklaret, at han er født på Rigshospitalet. Hans far er dansk statsborger, og hans mor er norsk statsborger. Hans forældre har boet sammen i mere end 50 år, og de bor stadig sammen i Danmark. Han har en onkel, som var bosat i Norge, men han døde i januar sidste år. Han har aftjent værnepligt i Norge, fordi han som norsk statsborger havde pligt hertil. Han har boet i Danmark hele sin barndom og gået i skole i Danmark. De sidste 12 år har han arbejdet i Danmark som jord- og betonarbejder. Han har stort set været i arbejde hele sit voksenliv, men han har dog i visse perioder modtaget understøttelse, f.eks. hvis han har været ansat i et firma, som er gået konkurs.

Hans forældre bor i Jylland, og han har stadig kontakt med dem. Han har en datter, der nu er 19 år. Indtil hun blev myndig havde han del i forældremyndigheden. Han har kontakt med sin datter, som bor på Fyn. Hun arbejder for tiden i et X. For tiden taler de mest i telefon sammen, for hun er teenager og har andet at se til, men hun besøgte ham, da han sad varetægtsfængslet. Moderen er dansk.

Han er medlem af en skytteforening, Danmarks Jægerforeningen og forskellige andre foreninger. Han blev for mange år siden kontaktet af Indenrigsministeriet, fordi han har dansk indfødsret, men er norsk statsborger. Han er ikke dansk statsborger, men har indfødsret i Danmark. Reglerne var anderledes dengang, og der blev sondret mellem dansk indfødsret og dansk statsborgerskab.

Han opfatter sig selv som dansk. Da han aftjente sin værnepligt i Norge var han kun 18 år. Han kan godt tale norsk, men ikke perfekt. Da hans onkel i Norge var i live, besøgte han ham ca. en gang om året. Når han var på besøg i Norge, besøgte han også nogle tanter mv., men han boede altid hos sin onkel. Han har også nogle fætre og kusiner i Norge, som han besøgte, men det ikke er nogen, han har en relation til ud over de årlige besøg.

Tiltalte er ikke tidligere straffet af betydning for afgørelsen af denne sag.

Tiltalte har under sagen været frihedsberøvet fra den 13. marts 2018 til den 14. november 2018.

Retten's begrundelse og afgørelse

Tiltalte har afgivet en uforbeholden tilståelse, hvis rigtighed er bestyrket af de i øvrigt foreliggende oplysninger. Retten finder derfor tiltalte skyldig i overensstemmelse med den rejste tiltale.

Straffen fastsættes til fængsel i 3 år og 6 måneder, jf. straffelovens § 192 a, stk. 1, nr. 1, jf. våbenlovens § 2, stk. 1, jf. § 1, stk. 1, nr. 1, 2, 3 og 9, straffelovens § 192 a, stk. 1, nr. 2, jf. våbenlovens § 2, stk. 1, jf. § 1, stk. 1, nr. 6, våbenlovens § 10, stk. 1, jf. § 1, stk. 1, nr. 7, og straffelovens § 277.

Retten har ved strafudmålingen lagt vægt på, at tiltalte i sit havehus var i besiddelse af bl.a. et halvautomatisk skydevåben og ammunition, der kan affyres sammen med våbenet. Retten har endvidere lagt vægt på, at tiltalte i havehuset tillige har opbevaret en betydelig mængde farligt sprængstof på en groft uforsvarlig måde over en længere periode. Retten har i formildende retning lagt vægt på, at tiltalte efter det oplyste ikke har tilknytning til bandemiljøet eller organiseret kriminalitet, og at tiltalte efter det oplyste ikke har handlet med hverken våben eller sprængstoffer, eller at våbnene eller sprængstofferne var tiltænkt at skulle overdrages til andre.

Påstanden om konfiskation tages i medfør af den påberåbte bestemmelse til følge som nedenfor bestemt.

Vedrørende spørgsmålet om udvisning

Det lægges efter sagens oplysninger til grund, at tiltalte er statsborger i Norge, og at han på intet tidspunkt har været statsborger i Danmark. Tiltalte har haft lovligt ophold i Danmark i mere end 10 år.

Det følger af udlændingelovens § 22, stk. 2, nr. 1, at en udlænding, som har haft lovligt ophold her i landet i mere end de sidste 9 år, kan udvises, hvis udlændingen idømmes ubetinget straf af mindst 3 års fængsel. Det fremgår endvidere af § 22, stk. 1, nr. 8, at en sådan udlænding kan udvises, hvis vedkommende straffes efter bl.a. straffelovens § 192 a og idømmes ubetinget fængsel.

Det følger af udlændingelovens § 26, stk. 2, at en udlænding skal udvises efter §§ 22-24 og § 25, medmindre dette med sikkerhed vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser, jf. dog § 26 b. Af § 26 b følger, at udlændinge, som er omfattet af EU-reglerne, kun kan udvises i overensstemmelse med de principper, der efter EU-reglerne gælder for begrænsning af retten til fri bevægelighed.

Spørgsmålet er herefter, om en udvisning af tiltalte, der som statsborger i Norge er omfattet af EU-reglerne, jf. herved udlændingelovens § 2, stk. 3, jf. stk. 1, vil være i strid med EU-opholdsdirektivet.

Efter artikel 28, stk. 3, litra a, i EU-opholdsdirektivet, må der ikke træffes afgørelse om udsendelse af en unionsborger, der har haft opholdt i værtsmedlemsstaten i de forudgående 10 år, medmindre afgørelsen er bydende nødvendig af hensyn til den offentlige sikkerhed som fastlagt af medlemsstaten.

Uagtet at tiltalte er idømt en længere fængselsstraf, finder retten henset til karakteren af den lovovertrædelse, som tiltalte er dømt for sammenholdt med tiltaltes personlige forhold i øvrigt, herunder at tiltalte ikke er straffet siden 2006, at en udvisning af tiltalte ikke er bydende nødvendig af hensyn til den offentlige sikkerhed. Da en udvisning af tiltalte derfor vil være i strid med EU-opholdsdirektivets artikel 28, stk. 3, litra a, frifindes tiltalte for udvisningspåstanden.

Thi kendes for ret:

Tiltalte T skal straffes med fængsel i 3 år og 6 måneder.

Hos tiltalte konfiskeres

..."

Østre Landsrets dom:

Afsagt den 4. juli 2019 af Østre Landsrets 19. afdeling

(landsdommerne Lone Kerrn-Jespersen, Nikolaj Aarø-Hansen og Martin Nyvang (kst.) med domsmænd).

19. afd. nr. S-1337-19:

Anklagemyndigheden

mod

T

(cpr.nr. XXXX69-XXXX)

(advokat A, beskikket)

Retten på Frederiksbergs dom af 30. april 2019 (10235/2018) er anket af anklagemyndigheden med påstand om skærkelse, således at straffen forhøjes til fængsel i 4 år, og endvidere således at tiltalte udvises af Danmark med indrejseforbud for bestandig.

Tiltalte har nedlagt påstand om stadfæstelse, herunder således at der ikke sker udvisning.

...

Supplerende oplysninger vedrørende spørgsmålet om udvisning

Tiltalte har været frihedsberøvet fra den 13. marts 2018 til den 14. november 2018 og derefter på ny fra den 23. april 2019.

Tiltalte er tidligere straffet bl.a. ved:

- Københavns Byrets dom af 22. november 1990 med hæfte i 14 dage for trusler, jf. straffelovens § 266 og hærværk, jf. straffelovens § 291, stk. 1.
- Københavns Byrets dom af 29. marts 1994 med fængsel i 3 måneder for overtrædelse af bl.a. våbenloven og forsøg på fareforvoldelse, jf. straffelovens § 252 ved at have besiddet et jagtgevær og have affyret 2 skud med et jagtgevær mod et vindue til en beboelseslejlighed, og for vold, jf. straffelovens § 244.
- Københavns Byrets dom af 9. december 1997 med fængsel i 60 dage for hæleri med hensyn til tyveri vedrørende en riffel, jf. straffelovens § 284, jf. § 276, for overtrædelse af våbenloven ved i 1996 i en skurvogn og et værksted at have været i besiddelse af bl.a. en maskinpistol og en riffel og ammunition samt eksplosivstoffer, for overtrædelse af fyrværkeriloven ved at have fremstillet ikke under 7 kanonslag samt for overtrædelse af lov om euforiserende stoffer.
- Københavns Byrets dom af 1. februar 2001 med delvis betinget fængsel i 3 måneder for overtrædelse af straffelovens § 163, for tyveri efter straffelovens § 285, jf. § 276, for overtrædelse af lov om våben og eksplosivstoffer ved i 1998 i et værksted at have været i besiddelse af ca. 250 gram krudt, der antændte og hvorved der skete en kraftig eksplosion, der forvoldte skade på værkstedsbygningen, samt for en række tilfælde af kørsel i frakendelsestiden, jf. færdselslovens § 117, stk. 6. Straffen var til dels en tillægsstraf.

- Retten på Frederiksbergs dom af 7. november 2006 med fængsel i 80 dage for overtrædelse af straffelovens § 124, stk. 1, og for overtrædelse af våbenloven ved at have været i besiddelse af 2 selvladerpistoler og skarp ammunition.

Udlændingestyrelsen har afgivet en supplerende erklæring af 2. juli 2019. Det fremgår heraf bl.a.:

”T er tidligere straffet for kriminalitet.

Ifølge den af anklagemyndigheden fremsendte opgørelse har pågældende tidligere afsonet frihedsstraf af en samlet varighed af 10 måneder og 29 dage.

...

Opholdsgrundlag og længde

Efter udlændingelovens § 1 kan statsborgere i Finland, Island, Norge og Sverige uden tilladelse indrejse og opholde sig her i landet.

...

Længden af Ts lovlige ophold i relation til udvisningsbestemmelserne regnes fra den 18. februar 1969, hvor pågældende blev tilmeldt CPR, jf. herved udlændingelovens § 27, stk. 1.

Efter udlændingelovens § 27, stk. 5, medregnes den tid, hvori en udlænding har været varetægtsfængslet forud for en senere domfældelse eller har udstået frihedsstraf eller været undergivet anden strafferetlig retsfølge, der indebærer eller giver mulighed for frihedsberøvelse, for en lovovertrædelse, der ville have medført ubetinget frihedsstraf, ikke i perioden beregnet efter udlændingelovens § 27, stk. 1.

T har således – når den i udlændingelovens § 27, stk. 5 nævnte periode fratrækkes – haft lovligt ophold i Danmark i ca. 49 år og 5 måneder.

...

§ 26, stk. 2

Vedrørende spørgsmålet om, hvorvidt en beslutning om udvisning af T med sikkerhed kan antages at være i strid med Danmarks internationale forpligtelser, skal Udlændingestyrelsen henvise til politiets afhøringsrapport af 2. november 2018.

Heraf fremgår at T blandt andet har oplyst, at han har en datter på 18 år i Danmark.

Udlændingestyrelsen bemærker, at det ikke vil have opholdsretlige konsekvenser for pågældendes herboende barn, såfremt pågældende bliver udvist af Danmark.

Udtalelse om udvisningsspørgsmålet

...

På baggrund af anklagemyndighedens oplysninger om kriminalitetens karakter, og om at den pågældende forventes idømt en frihedsstraf af 4-6 års varighed sammenholdt med EU-reglerne og de i

udlændingelovens § 26, stk. 2 nævnte hensyn, kan Udlændingestyrelsen tiltræde, at anklagemyndigheden nedlægger påstand om udvisning.

Efter Udlændingestyrelsens vurdering bør påstanden om udvisning nedlægges i medfør af udlændingelovens § 22, nr. 1, § 22, nr. 2, § 22, nr. 3 og § 22, nr. 8.”

Landsrettens begrundelse og resultat

Om strafudmålingen

Efter karakteren af forholdene og henset til de momenter, som byretten har anført, finder landsretten, at straffen skal forhøjes. Herefter og under hensyn til anklagemyndighedens påstand fastsættes straffen til fængsel i 4 år.

Om udvisningspåstanden

T er dømt for overtrædelse af straffelovens § 192 a, stk. 1, nr. 1, ved den 13. marts 2018 ca. kl. 14 og kort tid forud herfor i skure til sit kolonihavehus uden politiets tilladelse og under særligt skærpende omstændigheder at have opbevaret en række skydevåben og genstande, der fremtræder som skydevåben, og som følge af konstruktionen eller det anvendte materiale kan ombygges hertil, og dele, der er konstrueret til montering af skydevåben. De nævnte våben og våbendele omfatter bl.a. en halvautomatisk pistol med tilhørende ammunition. T er endvidere dømt for overtrædelse af straffelovens § 192 a, stk. 1, nr. 2, ved uden politiets tilladelse og under særligt skærpende omstændigheder i de nævnte skure til sit kolonihavehus tillige at være i besiddelse af en række eksplosivstoffer, der på grund af deres særdeles farlige karakter var egnet til at forvolde betydelig skade.

Straffen for disse forhold er fastsat til fængsel i 4 år.

Landsretten tiltræder, at der er hjemmel i udlændingelovens § 22, stk. 2, nr. 1, 2, 3 og 8, til at udvise T. Da han er EØS-statsborger, kan udvisning dog kun ske, hvis det vil være i overensstemmelse med de principper, der efter EU-reglerne gælder for begrænsning af retten til fri bevægelighed, jf. udlændingelovens § 26 b, jf. § 2, stk. 3, jf. stk. 1, og EU-opholdsbekendtgørelsens § 1 stk. 2. Spørgsmålet er derfor, om udvisning vil være i strid med direktiv 2004/38/EF af 29. april 2004 (opholdsdirektivet).

Efter opholdsdirektivets artikel 27, stk. 2, 1. led, skal udvisning af en EU/EØS-statsborger være i overensstemmelse med proportionalitetsprincippet og kan udelukkende begrundes i vedkommendes personlige adfærd. Den personlige adfærd skal udgøre en reel, umiddelbar og tilstrækkelig alvorlig trussel, der berører en grundlæggende samfundsinteresse, jf. artikel 27, stk. 2, 2. led. Denne grundbetingelse for at udvise en EU-/EØS-statsborger er efter EU-Domstolens praksis i almindelighed ensbetydende med, at den pågældende person skal anses for at være tilbøjelig til fortsat at udvise en adfærd, der i fremtiden udgør en trussel af den nævnte karakter, jf. bl.a. EU-Domstolens dom af 22. maj 2012 i sag C-348/09 (P.I.), præmis 30.

Efter opholdsdirektivets artikel 28, stk. 3, litra a, er det tillige en betingelse for udvisning af en EU-/EØS-statsborger, som har haft ophold i værtsmedlemsstaten i de 10 forudgående år, således som det er tilfældet for Ts vedkommende, at udvisning er bydende nødvendig af hensyn til den offentlige sikkerhed som fastlagt af medlemsstaten.

EU-Domstolen har fastslået, at udvisning på grundlag af artikel 28, stk. 3, er begrænset til ”ekstraordinære tilfælde”, og at begrebet ”bydende nødvendig af hensyn til den offentlige sikkerhed” ikke blot forudsætter

eksistensen af en trussel mod den offentlige sikkerhed, men også, at en sådan trussel er endog særlig alvorlig, jf. P.I.-dommen præmis 19 og 20.

Selv om der tilkommer medlemsstaterne en skønsmargin, må adgangen til at gøre undtagelse fra det grundlæggende princip om fri bevægelighed fortolkes strengt, jf. præmis 23. Det er i P.I.-dommen fastslået, at det er tilladt medlemsstaterne at anse strafbare handlinger som dem, der er opregnet i Traktaten om Den Europæiske Funktionsmåde (TEUF) artikel 83, stk. 1, andet afsnit, for at indebære et særligt alvorligt indgreb i en grundlæggende samfundsinteresse, der kan udgøre en direkte trussel mod befolkningens tryghed og fysiske sikkerhed og dermed være omfattet af begrebet ”bydende nødvendig af hensyn til den offentlige sikkerhed”. En betingelse herfor er, at sådanne handlinger er begået på en måde, som er af særlig grov karakter, hvilket hører under den nationale domstol at efterprøve i den konkrete sag, jf. i det hele præmis 28.

Den kriminalitet, T er dømt for, kan ikke anses for omfattet af TEUF artikel 83, stk. 1, andet afsnit. Højesteret har imidlertid i dom af 19. juni 2019 (sag nr. 19/2019) fastslået, at også andre former for kriminalitet, herunder overtrædelse af straffelovens § 192 a, der ikke har karakter af våbenhandel eller organiseret kriminalitet som nævnt i TEUF artikel 83, stk. 1, kan begrunde udvisning efter opholdsdirektivets artikel 28, stk. 3, idet den vil kunne have en sådan særlig grov karakter, at kriminaliteten er omfattet af begrebet ”bydende nødvendig af hensyn til den offentlige sikkerhed”.

T har som nævnt overtrådt straffelovens § 192 a ved at have besiddet skydevåben og eksplosivstoffer i skure til sit kolonihavehus. Efter bevisbedømmelsen og de i øvrigt foreliggende oplysninger må det – som anført af byretten – lægges til grund, at besiddelsen af de nævnte skydevåben og eksplosivstoffer mv. ikke er fundet sted inden for et kriminelt miljø, eller at våbnene og eksplosivstofferne i øvrigt er anskaffet med henblik på at begå anden form for kriminalitet end den ulovlige våbenbesiddelse. På baggrund af erklæringen fra Ammunitionsrydningstjenesten lægges det endvidere til grund, at besiddelsen af sprængstofferne sammen med store mængder brændbart, og herunder brandnærende materiale, i tilfælde af brand ville have medført en fare for de omkringliggende omgivelser samt for eventuelt brandslukningspersonale.

Uanset at overtrædelserne af straffelovens § 192 a er udtryk for grov kriminalitet, finder landsretten, at det ikke kan lægges til grund, at den nævnte risiko ved lovovertrædelserne var så nærliggende, at de kan anses for at være begået på en måde, som er af særlig grov karakter, og som indebærer en direkte trussel mod befolkningens tryghed og fysiske sikkerhed. Som følge heraf finder landsretten, at der ikke foreligger et sådant ekstraordinært tilfælde som omhandlet i opholdsdirektivets artikel 28, stk. 3, og at det således ikke kan anses for bydende nødvendigt af hensyn til den offentlige sikkerhed at udvise T, jf. opholdsdirektivets artikel 28, stk. 3, litra a.

Landsretten har herefter ikke anledning til at tage stilling til, om udvisning også ville være i strid med opholdsdirektivets artikel 27, stk. 2, 2. led, eller proportionalitetsprincippet i artikel 27 og 28.

Landsretten stadfæster derfor dommen med den ændring, at straffen forhøjes til fængsel i 4 år.

Thi kendes for ret:

Byrettens dom i sagen mod T stadfæstes med den ændring, at straffen forhøjes til fængsel i 4 år.

Tiltalte skal betale sagens omkostninger for landsretten.”